

KOVÁCS KATARINA

BIZALOM

eszmék
a tökéletesség komponensei
ragadós emlékezetünkben
fehér foltok ...
áthidalhatatlan sötétség
a kétségek foszladozó tekintetét
nekünk kell a
tercierbe temetnünk

○

ATOMHULLÁS

én
a jövő kék
pontjára tudok asszociálni
s ti nem értitek
eltemetitek önmagatokat
boldog jövőről álmodtok
s várjátok
hogyan valaki intsen
pedig ahhoz kevesen vagyunk

○

SZÓJÁTÉK

sercegő tollatok
átharapja az idő torkát
s tébolyító trillákat

játszók

a kék atomkorban ...

○

MOTTÓ

nekem csak egy
kiskorú álmom volt
amelyben közelebb jutottam
a csillagokig

○

APPASSIONATA

azt hittem hogy könyvekkel és
emlékekkel
bástyázom körül magam
de most
színes álmaim vannak
(s te nem tudod)
talán még
virágot hoznak a
gesztenyefák ...

...

eltettem az utolsó
kocsányt is
a ködben keresem
talán újra még egyszer
egy

virág
nevet a szédítő
szürkeségbe

○

